

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/236/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215218033
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2215218033.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: AB 2 B.V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské Kráľovstvo, reg. č.: 57 27 96 67, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, o zaplatenie 2.047,89 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 9C/525/2015-107 zo dňa 17. januára 2017, v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, taktó

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.207,10 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 07.10.2015, do zaplatenia, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 26,07 eura, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58,94 %. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len ZoSÚ), § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Vecne argumentoval tým, že žalobca je dodávateľom a zároveň veriteľom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy ako aj podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania a žalovaná v zmluvnom vzťahu vystupuje ako fyzická osoba, občianka, teda ide o spotrebiteľku, pretože nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ide o vzťah spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie ustanovenia Obchodného zákonníka. Ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú vopred pripravené dodávateľom, veriteľom pre vopred neurčený, široký okruh spotrebiteľov, pričom konkrétny spotrebiteľ nemá právo do zmluvy zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti.

2. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver na základe zmluvy o úvere a táto musí spĺňať zákonom stanovené podmienky uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Absencia niektorých má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca poskytol žalovanej úver 2.000 eur, z ktorej sumy žalovaná zaplatila 792,90 eura. Dlh na istine úveru predstavuje sumu 1.207,10 eura (2.000

- 792,90 eura). Súd preto vyhovel žalobe žalobcu o zaplatenie 1.207,10 eura s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 07.10.2015 do zaplatenia. Súd žalobu zamietol, čo do sumy 840,79 eura spolu s príslušenstvom. O náhrade trov konania rozhodol súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a časti náhrady trov konania podal odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) a d) CSP. Z napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie aplikoval na úverovú zmluvu č. 4404042475 zo dňa 10.04.2014 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom zisťoval, či zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa ZSÚ. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a preto s prihliadnutím na § 11 ods. 1 citovaného zákona považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Podľa právneho názoru žalobcu, zmluva obsahuje aj náležitosti, ktoré súd označil za chýbajúce.

4. Podľa názoru žalobcu z § 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ (v znení platnom do 30.04.2014) nevyplýva, že úverová zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov takým spôsobom, aby výška, počet a termíny splátok boli uvedené samostatne pre každú jednotlivú položku, t.j. aj pre istinu, aj pre úroky, aj pre iné poplatky. Podľa názoru žalobcu je v súlade s § 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ, aby v úverovej zmluve bola uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov spoločne. V zmluve je uvedená celková výška mesačnej splátky (bod 43 zmluvy) vo výške 78,79 eura, pričom takáto formulácia v zmluve spĺňa náležitosť podľa vyššie citovaného ustanovenia ZSÚ. Uvedené je v úplnom súlade so znením a cieľmi Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/1021/EHS v znení korigenda k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/1021/EHS. Smernica 2008/48/ES bola prevzatá do právneho poriadku Slovenskej republiky práve zákonom o spotrebiteľských úveroch, ako to nepochybne vyplýva z prílohy č. 1 k zákonu o spotrebiteľských úveroch. Amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a rovnako aj lehoty a podmienky ich úhrady; táto tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Z citovaných ustanovení smernice 2008/48/ES potom nepochybne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje výšku počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, pričom v takejto splátke sú všetky položky (istina, úroky a prípadné dodatočné náklady) uvedené spolu. Rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa potom uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá však nie je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Povinnosť vydať amortizačnú tabuľku vo forme výpisu má veriteľ až na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa a zároveň v prípade amortizácie istiny. Na základe vyššie uvedeného je možné konštatovať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) (pôvodne písmeno k) aj vtedy, ak jednotlivé položky, ktoré má dlžník uhradiť v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, sú uvedené v spolu v jednej splátke. V prípade, ak klient chce vedieť koľko z každej jeho splátky sa použije na konkrétnu položku (istinu, úrok či iný náklad) je oprávnený požadovať od veriteľa amortizačnú tabuľku. Ak by sme prijali opačný záver, to znamená, že každá splátka by musela obsahovať jednotlivé položky (istinu, úrok či iný náklad), nemali by ustanovenia o amortizačnej tabuľke zamýšľaný význam.

5. Zmluva obsahuje aj počet splátok (bod 44 zmluvy) a termíny splátok (bod 48 zmluvy). Počet splátok je 48 a termíny splatnosti splátok sú uvedené v bode 48 (prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka). Aj keď zmluva neobsahuje termín splatnosti každej splátky uvedením konkrétneho dátumu, na základe uvedených údajov je objektívne možné, aby spotrebiteľ bol schopný určiť termín splatnosti každej splátky. Uvedený

právny názor žalobcu je v úplnom súlade s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Na základe vyššie uvedených skutočností je nepochybné, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd preto dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Žalobca preto navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 2.047,89 eura, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 26,07 eura, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.047,89 eura odo dňa 07.10.2015 do dňa zaplatenia, ako aj trov právneho zastúpenia a trov konania.

7. Žalovaná odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila. Vo vyjadrení uviedla, že pôvodný veriteľ, Home Credit Slovakia, a. s., Teplická 7434/147, Piešťany, resp. ich zástupca pre región Dunajská Streda pri poskytovaní úveru uvádzali a vysvetľovali podmienky poskytnutia úveru veľmi nejasno, narýchlo a zmätočne, keďže žiadateľ je v núdzi a nemá inú možnosť na získanie peňazí. Keď sa žalovaná dostala do omeškania, skúšala ich kontaktovať a snažila si dohodnúť splácanie, správali sa arogantne a trvali na zaplatení rôznych sankčných poplatkov v neprimeranej výške ako napr. za upomienku, za SMS, za omeškanie, atď. a to všetko v takom čase, čo je nereálne. Vôbec im nešlo o to, aby sa zaplatila pôžička, ale aby si mohli uplatniť sankcie v takej výške, že u súkromnej osoby by to definovali ako úžeru. Svoj dlh chce žalovaná zaplatiť, ale nenechá sa okrádať nebankovkami, ktoré ľudí oberajú o všetko.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Predmetom konania bol nárok žalobcu bolo zaplatenie istiny 2.047,89 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 07.10.2015 do zaplatenia, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 26,07 eura a náhrada trov konania, ktorý odvodzoval z úverovej zmluvy z 10.4.2014 uzavretej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a žalovanou. Žalobca pohľadávku voči žalovanej nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok.

10. Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel a zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 1.207,10 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 07.10.2015 do zaplatenia a vyčíslený úrok z omeškania vo výške 26,07 eura (uvedená časť rozsudku súdu prvej inštancie nadobudla právoplatnosť) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. S prihliadnutím k rozsahu odvolania žalobcu bola predmetom prieskumu odvolacieho súdu časť výroku prvoinštančného súdu, ktorou bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a žalobcovi nebola priznaná istina 840,79 eura s príslušenstvom z dôvodu, že zmluva neobsahovala zákonom predpísané náležitosti a preto súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

13. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená úverová zmluva dňa 10.04.2014, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.000 eur. Úver sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 48 mesačných splátkach po 78,79 eura pri dojednanej úrokovej

miere 33,87 %, p. a. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Ustanovenie § 9 ods. 2 ZoSÚ stanovuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku splátok. Zo základného gramatického výkladu § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ vyplýva, že požiadavka na to, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola ako náležitosť uvedená výška, počet a termíny splátok sa vzťahuje osobitne ako k istine, tak k úrokom, ako aj k iným poplatkom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere teda v zmysle citovaného ustanovenia musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok ako istiny, tak aj úrokov, ako aj iných poplatkov aby bolo zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úroky a koľko na poplatky (čo má pre spotrebiteľa význam, pretože je pre neho výhodnejšie, ak sa splátka započítava proporcionálne na všetky zložky a nie napríklad v prevažnej miere najprv na úroky a poplatky a až neskôr na istinu).

14. Predložená úverová zmluva zo dňa 10.4.2014 takýto rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky neobsahovala. Takáto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver. Ak žalobca vie predložiť spotrebiteľovi na požiadanie amortizačnú tabuľku, niet dôvodu, aby spotrebiteľovi nepredložil tabuľku, ktorá by zrozumiteľne uvádzala prehľad splátok (v zmysle zákona) pri uzatváraní samotnej zmluvy, aby spotrebiteľ mal prehľad o tom, čo a kedy spláca. Súd prvej inštancie správne dospel i k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje ani konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Žalobca sám v odvolaní uvádza, že zmluva neobsahuje presnú dobu trvania zmluvy a presný dátum konečnej splatnosti, a že veriteľ použil objektívne kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Na vyjadrenie konečnej splatnosti úveru tak, ako to uvádza žalobca nepostačuje uvedenie objektívnych kritérií, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru dátumu poslednej splátky, ale zákon jasne hovorí o konečnej splatnosti úveru, ktorú má obsahovať zmluva o úvere a z ktorého má vyplývať presné určenie konečnej splatnosti úveru, t.j. dátumom konečnej splatnosti úveru. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a konečnú splatnosť neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi bolo možné priznať právo na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou a vrátenou istinou.

15. Je pravdou, ako na to poukazuje žalobca v odvolaní, že v rozhodnutí Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 o návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19.12.2014 a ktorý súvisí s konaním Home Credit Slovakia, a.s. proti A.j súdny dvor uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú ustanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení z článku 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

16. Otázka priameho účinku právnych noriem EÚ sa vo všeobecnosti týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú právnu normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku Smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto prípade veriteľ proti spotrebiteľovi) v zásade platí zákaz priameho (horizontálneho) účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukládajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci.

17. Uzané vnútroštátne výkladové metódy vytvárajú právny rámec pre realizáciu povinností súladného výkladu vnútroštátnych noriem s právom EÚ. To ale neznamená, že tieto metódy môžu viesť k akémukoľvek výsledku, len aby bol dosiahnutý cieľ smernice. Súdny dvor už sám stanovil medze, ktoré súladný výklad má, hoci by sa opieral o uznanú vnútroštátnu metódu. Súdny dvor tieto medze

prehľadne zhrnul vo veci C-212/04 rozsudok Súdneho dvora z 4.7.2006 keď uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem (proti zákonu) vnútroštátneho práva (aj rozsudok C-105/03 zo 16.6.2005, C-268/06 z 15.4.2008). Vzhľadom na explicitné znenie zákona v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov by súdy, ak by vyložili toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny a úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná bez poplatkov doslova „zlomili“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradili Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko ale nejde o priamy účinok Smernice, ale účinok nepriamy, takýto postup nie je možný preto, lebo by išlo o výklad práva contra legem. Na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné zákon o spotrebiteľských úveroch novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem).

18. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. Žalovaná má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná. Vzhľadom na to, že žalovanej žiadne účelne vynaložené trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva podľa čl. 4 ods. 2 CSP.

20. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).